

TELE

**P
E
N
S
J
O
N
I
S
T
E
N**

Nr. 1

1997

24. årgang

God påske

MEDLEMSBLAD FOR TELEPENSJONISTENES LANDSFORBUND

Adresse:**Telepensjonistenes Landsforbund****Postboks 6701 St. Olavs plass, 0130 Oslo****Telefon 22 77 87 12****Landsstyret**

Leder	Henrik Jørgensen, Ammerudgrenda 165, 0960 Oslo	22 25 20 20
Nestleder	Rolf Bakkemo, Oskar Bråtensvei 9, 7024 Trondheim	75 55 68 02
Sekretær	Odd Kjølstad, Trygve Ryensvei 35, 0680 Oslo	22 29 12 83
Kasserer	Ellen Hanssen, Gamborgsvei 2, 3022 Drammen	32 82 29 50
Styremedlemmer	Egil Johnsen, Stenbråtveien 116, 1283 Oslo Aasta Vagle, Syftesokveien 13, 4046 Hafrsfjord Tor Andreassen, Tandstadveien 22, 3140 Borgheim	22 75 00 90 51 59 04 94 33 38 67 75
Vararepresentanter	Elsa Jervan Håker, Skolegt. 18A, 9400 Harstad Bjørg Avnskog, Erleveien 30i, 5030 Landås Johanne Marie Soknes, Grimstadgt. 28, 0464 Oslo	77 06 60 71 55 28 08 20 22 18 09 05
Revisorer	Ivar Breivang, Prost Holsviksvei 36, 1347 Hosle Kjell Berglie, Selvbyggerveien 127, 0591 Oslo	67 14 11 20 22 65 30 05
Varamann	Rolf Sandaker, Prost Holsviksvei 38, 1347 Hosle	67 14 10 20

Telepensjonisten kommer ut 4 ganger i året

Redaktør	Liv Ulsbøl, 2 Strømterrasse 9, 3046 Drammen	32 83 23 48
Redaksjonssekretær	Knut Sjøvaag, Geologsvingen 47, 0380 Oslo	22 52 02 58

Trykk: TeleGrafisk
Opplag 3000

Frist for innlegg til neste nr.: 1 mai 1997*Forsidebilde: Jørgen Larsson*

Innhold i dette nummer:	10 Slik har vi det i . . . . Namsos
3 Inn i den nye tid	11 Landsmøtet 1997
5 Hvem bør vente og hvem bør ta ut folketrygden ved 67 år?	12 Det går ,opp og ned her i livet, sa elevatorføreren
8 Landstreff for telepensjonister i uke 17 i det herrens år 1998	13 Telepensjonistene i Sogn og Fjordane
9 Ikke lite nysgjerrig	14 Sin egen sjef!
	15 Info

Inn i den nye tid

1996 var et overgangsår. 1997 er et prøveår i overgangen til de nye regler, der intet lenger er gratis i ytelsene fra Telenor til pensjonistene.

En av forutsetningene for de nye regler er at Telenor skal dekke «det som tidligere var gratis» med nye tilskudd til pensjonistorganisasjonen. «Disse ytelsene var jo egentlig ikke gratis», sa konsernsjef Tormod Hermansen i et møte med Arbeidsutvalget i Telepensionistenes Landsforbund 13. januar 1997. Dette var 2. møte som Arbeidsutvalget hadde med konsernsjefen. Heretter er det instituert som fast ordning å holde et årlig møte for å drøfte overordnede spørsmål i relasjonene Telenor - pensjonistene.

I vårt 1. møte med konsernsjefen, 23. november 1995, anmodet vi om at det ble utarbeidet retningslinjer for hvordan den nye generasjon ledere i Telenor skulle forholde seg overfor pensjonistene. Disse retningslinjene - som godt kan kalles et policydokument - kom på bordet og ble undertegnet av konsernsjefen selv i vårt 2. møte, 13. januar 1997.

Hvorfor det tok så lang tid? Da «embetsverket» overtok saken, ble den koplet til de nye rutiner for behandling av kostnader i Telenor, og regler måtte utarbeides i forholdet til pensjonistorganisasjon, bedriftsidrettslag og en nydannet organisasjon for ikke-idrettslig fritidsvirksomhet.

Stillet overfor de nye reglene, ville en sjakkspiller si at vi var i en situasjon med trekkvang. Vi måtte godta de nye reglene - regler som påfører oss en rekke nye utgifter, hvorav husleiene har voldt oss størst bekymring, ensidig fastsatt som de er av Telenor Eiendom og med kronebeløp som er flere størrelsesordener over de beløp vi ellers opererer med i våre regnskaper.

Administrasjonen har gått med på at husleiene internavregnes mellom Telenor Eiendom og Konsernstab/Personal, men «belastes» pensjonistene i bevilgningene av økonomiske tilskudd. Vi har dermed oppnådd å få isolert husleibeløpene. Hadde de gått inn i en sekkebevilgning til pensjonistene, ville faren være der for «å helle barnet ut med badevannet», om noen i Telenor skulle få anfektelser over størrelsen på overføringene til pensjonistene.

«Barnet» i denne sammenheng er for det første det beløp vi har fått til sosiale og kulturelle aktiviteter i lokalforeningene og dernest de øvrige ytelsene fra Telenor som tidligere har vært «gratis»: Trykking og distribusjon av «Telepensionisten» samt området som vi har døpt til driftsutgifter: Porto, telefon, kopiering, kontorrekvisita og leie av møtelokaler.

Det er med en viss uro vi går inn på den nye ordningen. Hva vil skje på noe sikt? En sjakkspiller ville si det må tenkes igjennom flere trekk fremover. Hva vil skje hvis- og når-?

Hvordan vil den økonomiske støtte til pensjonistene bli vurdert når «alle kostnadene kommer på bordet», slik hensikten er med de nye økonomisystemer i Telenor? Vi minner om at her vil husleiene i 100.000 kr klassen veie tungt.

Hvordan blir situasjonen for pensjonistene når det kommer enda en nyere generasjon ledere på plass i Telenor? Er det ikke en tendens nå at lederskiftene skjer hyppigere og hyppigere? Hvor lenge varer en «ledergenerasjon» i Telenor?

Henrik Jørgensen

Notat/Memo

Notat nr./Memo No.:

Dokumentet lagret/Document stored:
h:\word6\velftp-police.doc

Dato/Date:
13.01.97

Vår referanse/Our reference:
KP.96

Deres referanse/Your reference:

Saksbehandler/From:
Solveig Glendal

Til behandling/For action:
Konsernstaber og tjenesteenheter, Bedrift, Installasjon, International, Mobil, Mobil Nett, Nett,
Plus, Privat

Til orientering/For information:
Telepensjonistenes Landsforbund

Emne/Subject:
TELEPENSJONISTER - POLICY

Telenor ser på sine pensjonister som medspillere og ønsker at de fortsatt skal kunne ha tilknytning til konsernet. Mulighetene for slik tilknytning er tilrettelagt gjennom medlemskap i de lokale telepensjonistforeninger. Disse er tilsluttet Telepensjonistenes Landsforbund. For tiden er det 33 lokale telepensjonistforeninger med ca. 3.400 medlemmer.

Telepensjonistene har gjennom årene opparbeidet en del goder fra Telenor i form av lokaler til treffsted, kontor og møterom, telefon, kopiering m.v. Slike ytelser må det nå betales for.

På grunn av endrede administrative forhold er det nødvendig å finne frem til hensiktsmessige samarbeidsformer.

Følgende gjøres gjeldende:

For at telepensjonistene skal kunne opprettholde kontakten med Telenor og fortsette sin virksomhet i telepensjonistforeninger, vil Telenor bistå pensjonistene på en hensiktsmessig måte. I hovedsak ordnes dette

- ved årlige økonomiske tilskudd på linje med fritidsforeninger for ansatte i Telenor.
- ved å være behjelpelig med å skaffe kontorlokaler, permanente treffsteder og møterom i Telenor på leiebasis.
- ved å sørge for at det for hver enkelt lokalforening er oppnevnt kontaktperson i Telenor.
- ved å tilrettelegge for at telepensjonistene kan holde seg informert om Telenor f.eks. gjennom utsending av Åpen Linje og ved å stille til disposisjon foredragsholdere til spesielle arrangementer.

Da en viktig del av samarbeidet knytter seg til økonomi, gis det en kort redegjørelse om den nye ordningen for tildeling av velferdsmidler som gjennomføres fra og med 1997. Telepensjonistforeninger, bedriftsidrettslag og kulturforeninger sender søknad om velferdsmidler til sine respektive forbund. Disse sender søknad til Telenor KP. Det som er til fordel er bidrag

fra selskapene/enhetene i Telenor - i 1997 kr 500,- pr. ansatt. En fordeling av disse midlene skal representanter fra KP, selskapene og personalorganisasjonene avgjør hvordan midlene skal fordeles på de aktuelle forbund som igjen foretar den videre fordeling til sine lokalforeninger.

Kontaktpersoner med de lokale pensjonistforeninger er oppnevnt. Dersom noen av disse ikke lenger kan ivareta funksjonen, må det sørges for oppnevning av ny kontaktperson i nærmiljøet.

Selskaper/enheter bes så langt det er mulig bidra til at retningslinjene for samarbeid med telepensjonistene blir gjennomført.

Med hilsen

Tormod Hermansen
konsernsjef

Hvem bør vente og hvem bør ta ut folketrygden ved 67 år?

I alle år siden folketrygdens pensjonsalder ble senket fra 70 til 67 år i 1973, har de fleste statsansatte hatt mulighet til å velge om de vil ta ut folketrygd ved 67 år eller vente til 70 år. Denne regelen har gitt noen en stor fordel - en gevinst på titusener av kroner, men hatt liten betydning for de fleste. Mange har imidlertid vært usikker på hva som lønner seg. De fleste har trolig vært lykkelig uvitende om hva de kan ha tapt. Etter å ha deltatt som foredragsholder på kurs i Forberedelse til pensjonsalderen i snart 20 år, er det mitt hovedinntrykk at de fleste statsansatte har trodd at det ikke har vært noe valg - dvs at man må ta ut folketrygd ved 67 år.

Som telepensjonister vet bedre enn de fleste forandrer verden seg raskt. Kort tid etter at jeg fikk oppdraget om å skrive denne artikkel, ble jeg underrettet av Statens Pensjonskasse om at det blir forandring på denne valgfriheten fra og med 1.april 1997! Fra denne dato er det tvungen samordning. Det vil si den som fyller 67 år etter 1.april 1997 **må** ta ut folketrygd enten de vil eller ikke. Gjør de det ikke vil de ikke ha rett på sin statspensjon, eller vil kun få utbetalt den samordnede pensjonen. Som om ikke det var nok har Stortinget bestemt at alle gifte skal ha bare 3/4 grunnbeløp i grunnpensjon fra 67 år, dersom ektefellen har egen inntekt.

Denne artikkel vil dermed kanskje bare være aktuell for de Televerk-førtidspensjonister som fyller 67 år før denne dato. Forhåpentligvis vil den også være litt oppklarende for de som fyller senere og for de som alt har passert 67 år og som vil komme "til bunns" i dette rare fenomenet - som neppe var tilsiktet i 1973.

Som jeg har forsøkt å redegjøre om på uttallige kurs i Televerket/Telenor siden begynnelsen av 80-årene, er det egentlig et regnestykke

for hver enkelt. Det er flere forhold som virker mot hverandre. Jeg må egentlig ha alle opplysninger om den enkelte før jeg kan si med sikkerhet hva som lønner seg i hvert enkelt tilfelle. Dette har jeg også gjort på de mange konsultasjonene jeg har hatt med Televerkansatte under den store førtidspensjonsrunden jeg har vært med på. Her følger en likevel en forenklet oversikt.

Enslige har fordel av å ta ut folketrygd

Som hovedregel vil enslige (ugifte og samboere) ha fordel av å ta ut folketrygd ved 67 år. Det skyldes at de da oppnår 1/4 G ekstra - p t 10.250 kr pr år etter samordning. Når førtidspensjonisten mister den 1/4 G fra Televerket (utbetalt av SPK) ved 67 år, får de på en måte en ny 1/4 G som følge av samordningen. Den som har full opptjening vil mao ved uttak av folketrygd fortsatt komme ut med minimum 66% av sluttlønn pluss 1/4 G. Tar pensjonisten ikke ut folketrygd vil pensjonisten kun ha 66% av sluttlønn.

De som ikke har full opptjening bør ta ut folketrygd

De som ikke har full opptjening - dvs har ikke vært medlem i Statens Pensjonskasse (og andre offentlige pensjonskasser) i minst 30 år i full stilling, vil som hovedregel alltid få en høyere samlet pensjon etter samordning enn den bruttopensjonen man eventuelt ville ha rett til å opprhettholde til 70 år. Samordningen virker slik at de som ikke har full opptjening skal beholde en forholdsvis større del av sin statspensjon etter samordning enn de som har full opptjening. Dermed "tjener" de uten full opptjening mer på samordningen enn de med full opptjening - som blir samordnet vesentlig hardere relativt sett. Jo kortere medlemskapstid man har - jo høyere blir samlet pensjon etter samordning.

forts. neste side

forts. fra side 5

Hvem bør vente ....

Ektefellen som er eldst eller kommer først til folketrygden bør ta ut

Dersom den førtidspensjonerte fra televerket/Telenor er gift, og er eldst i ekteparet, vil det nesten alltid lønne seg å ta ut folketrygd ved fylte 67 år - dersom den andre ektefellen ikke har folketrygd. Dermed blir eldsteperson behandlet som "enslig" og vil få 1/4 G ekstra helt til ektefellen fyller 67 år og tar ut folketrygd. Er han fem år eldre enn kona, vil det si at han får en gevinst på (10.250 kr x 5) 51.250 kr brutto på fem år. Er aldersforskjellen 3 år blir det "bare" 30.750 kr. Er kona uføretrygdet blir det imidlertid ingen gevinst fordi hun da alt har begynt å få folketrygd.

Denne regel om at eldste person blir behandlet som en "enslig" er imidlertid også nå på hell. Som et resultat av Velferdsmeldingen blir denne regel endret fra 1.mai 1997. Fra da av skal gifte ha 3/4 grunnbeløp i grunnpensjon, dersom ektefellen tjener over 2 G i samlede inntekter. Har mannen flaks og fyller 67 år før 1.mai, og tar ut folketrygd før denne dato, og er fem år yngre enn kona, vinner han fortsatt de enogfemtitusen som nevnt ovenfor. Regelen skal nemlig ikke ha tilbakevirkende kraft, men bare gjøres gjeldende for nye tilfeller. Har mannen uflaks og fyller 67 år etter 1.mai 1997, blir han snytt for tilsvarende beløp - med et pennestrøk.

Den som har tjent mye ekstra (fiktivpoengfordel) bør ta ut

De som deltok på kurs i Forberedelse til pensjonsalderen før pensjonering, husker kanskje at det ble opplyst om at overtid og andre ekstraintekter (også utenom jobben) faktisk kan gi ekstra pensjon - i folketrygden. Dette har vært ukjent for de aller fleste. Forholdet er det at pensjonskassen bare har lov til å samordne bort den delen av tilleggspensjonen i folketrygden som er opptjent av det såkalte "pensjonsgrunnlaget". Det vil si at en person som slutter med en lønn som i dag tilsvarer

205.000 kr og et beregnet pensjonspoeng på 4,00 (jfr utbetalingsbrevet fra SPK) men som har tjent opp en tilleggspensjon som tilsvarer et sluttpoengtall i folketrygden (jfr pensjonsbrevet fra trygdekontoret), på 5,00 så har pensjonskassen bare lov til å trekke for den tilleggspensjonen som tilsvarer 4,0 poeng. Dermed har pensjonisten vunnet en såkalt "fiktivpoengfordel" på 1,0 poeng, som for en 1929-modell i dag tilsvarer ca 13.200 kr pr år resten av livet! Denne pensjonen får pensjonisten ut først når han tar ut folketrygd. En med full opptjeningstid vil i dette tilfelle få over tusen kroner mer i måneden på toppen av sine 66% - fordi han tidligere i livet jobbet mye ekstra!

Yngste ektefelle, med full opptjening, bør vente med folketrygd

Dersom telepensjonisten har full eller nesten full opptjeningstid i SPK, og er gift med en som har tatt ut folketrygd, enten alderspensjon eller uførepensjon, så vil det lønne seg å vente med å ta ut folketrygd. I praksis innebærer dette at den andre ektefellen da beholder grunnpensjon i folketrygden som får enslig dvs har 1/1 G, i de årene man kan velge å ta ut folketrygd fram til 70 år (Såfremt man blir 67 år før 1.4.1997). Dermed har ekteparet vunnet 30.750 kr brutto på tre år etter dagens verdi. Vær oppmerksom på at begge betingelser bør være oppfylt: både full eller nesten full opptjening (som regel minst 27/30) og ektefellen har tatt ut folketrygd.

Det er imidlertid unntak. Dersom den aktuelle ektefellen (som altså kommer som nr 2 til folketrygden), har full opptjening og har tjent mye i ekstraintekter og har en fiktivpoengfordel som er mere verdt enn 10.250 kr året, bør han likevel ta ut folketrygd. Litt komplisert blir det, men det er dette som på en måte er det store regnestykket: hvor mye vinner den ene ektefellen i forhold til hva den andre taper. Om vi fortsetter at ektefellene er på talefot vil jeg tro at det er summen av de to pensjonene som er mest interessant. Dvs at man bør få beregnet verdien av fiktivpoengfordelen.

forts. side 8

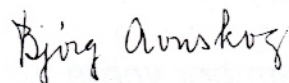
Arne Nordal til minne

Den 6. februar fikk jeg meldingen om at Arne Nordal hadde sovnet stille inn på Haukeland sykehus. Det gjorde vondt at min gode venn Arne skulle gå bort i en alder av 72 år. Arne var en kjær kollega som de fleste kjente. Han var en meget aktiv mann som var med i styrer og arrangementskomiteer både i og utenfor Televerket. Arne var et typisk ja-menneske. Han var ansatt på tegnekontoret, og det var ikke få diplomer og sanger han dekorerte. Han var med å stifte Televerkets munnspeilorkester Fonica som bl. a. opptrådte i Store studio. Arne spilte også saksofon i storbandet Telestar. Arne meldte seg inn i pensjonistforeningen 19.09.88, og ble på årsmøtet 14.02.89 valgt som sekretær. På forbundets landsmøte samme år ble han valgt til styremedlem. Det var naturlig for Arne å fortsette sitt aktive liv også som pensjonist.

I sitt yrkesaktive liv var Arne en av hovedmennene som arrangerte de årlige kollegafestene. Det å arrangere sosialt samvær, fortsatte han med i pensjonistforeningen. Allermest vil vi huske Arne for alle turene. Sammen med sin gode venn i reiselivsbransjen utarbeidet de forslag til dagstur, vårtur og høsttur. Dette opplegget har foreningen fulgt siden 1989. Utenom selskapets reiseleder, var Arne vår naturlige leder på alle turene. Han sto for arrangementene i bus-sen. Telepensionistene er etterhvert blitt godt kjent i både inn og utland.

For vel 2 år siden fikk Arne så store smerter i høyre skulder at han ikke kunne bruke høyre armen. Det var vondt for ham å måtte oppgi mye av det han var så glad i. Bl.a. måtte han gi seg som sekretær men fortsatte til vår glede som nestleder.

Arne vil bli sårt savnet.

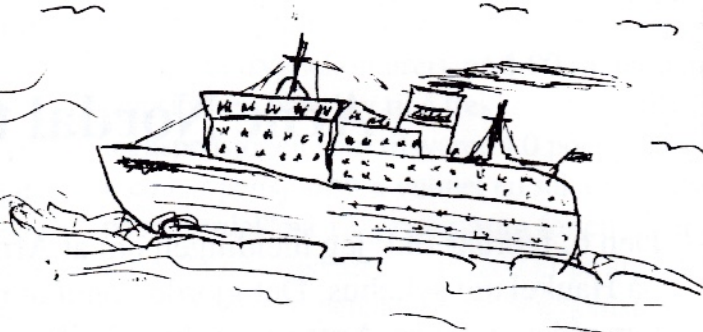
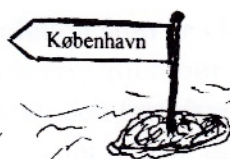

Telepensionistene i Bergen

Vi i landsstyret føler dyp beklagelse over at Arne Nordal er gått bort. Han var meget kunnskapsrik, samarbeidsvillig og hadde et behagelig vesen som landsstyrets medlemmer satte stor pris på.

Red

Landstreff for telepensjonister i uke 17 i det herrens år 1998

Nå får du en enestående mulighet til å treffe gamle TELEVENNER som du ikke har sett på mange år.

Vi har planer om å samle flest mulig av våre medlemmer med respektive, samboer, eller venner til et landstreff etter påske 1998 i Oslo. Vi møtes til en båttur til København. Det blir to overnattinger på båten i gode lugarer, og 8 timers opphold i København med tid for besøk på nærliggende slott, museer, handling og rundtur med busser for å få sett litt mere av København. Utreisen blir en ettermiddag ca: 1500-1600 slik at vi kan gå i land neste morgen i København kl. 0900. Tilbakereisen starter ca: kl. 1700. Vi får dermed to kvelder på båten som vi skal benytte til hyggelig samvær. Vi har ikke satt opp noe bestemt program for dette, men kan tenke oss felles middag, kaffe, kort navneopprop med presentasjon av deltagerne, kort velkomsthilsen, hilsen fra foreningene med minst en vits fra den landsdel de kommer fra etc. Har du noe som du mener du

kan bidra med så er vi lydhøre for alle forslag så send oss noen ord.

Grunnen til at vi kommer ut med dette allerede nå er at du nå kan få mulighet til å planlegge en ekstra tur i 1998 og innpasse den i ditt reiseprogram. Landstyret har vedtatt å arrangere lederkonferansen kombinert med landstreffet delvis i Oslo før avreisen, og delvis på båten. Dermed er vi sikret en ganske stor deltagelse som vil medføre en rimeligere pris. Studieutvalget vil arbeide videre med dette opplegget og komme ut med priser program etc. etter hvert.

Det eneste du **MÅ gjøre nå**, er å merke av uke 17 i 1998 på din kalender slik at du har satt av tid til en tur til Oslo og videre til København for LANDSTREFF.

Hilsen fra studieutvalget

Tor Andreassen

Tor Andreassen

forts. fra side 6

Hvem bør vente .....

Dette gjorde jeg på de fleste kurs og informasjonsrunder jeg hadde med Televerk-ansatte. De fleste bør derfor holde seg til dette. Det gjelder fortsatt - bare med andre tall, såfremt de fortsatt kan velge. Og dette gjelder altså bare fram til 1.4.1997.

For øvrig må alle som ble førtidspensjonert etter at Telenor gikk ut av Statens pensjonskasse og etablerte egen pensjonskasse, ta ut

folketrygd for å få ut sin statspensjon. Det skyldes reglene om oppsatt pensjon som i korthet går ut på at skal man ha sin statspensjon fra 67 år fortsetter dette uttak av folketrygd.

Med hilsen
Harald Engelstad

Red. merkn.:

Endring av regelen om valgfrihet for å ta ut folketrygden eller ikke ved fylte 67 år - og måten denne endringen er skjedd på - er tatt opp med Norsk Pensjonistforbund.

Ikke lite nysgjerrig

kom jeg til Oslo-pensjonistenes julemøte i Telenors kantine, og dagen etter var jeg innbudt til Sentrale Enheter. Jeg var spent på hvordan disse to store foreningene med til sammen ca. 850 medlemmer arrangerte sine julesammenkomster. Riktignok er Telenors kantine stor, men den har sine begrensninger. Om det var satt strek, vet jeg ikke.

jeg dessverre ikke overvære, fordi jeg hadde en avtale om å bli hentet til et bestemt tog i Drammen.

Dagen etter var det altså Sentrale Enheters tur til julefest som de kalte det på innbydelsen. Også den i Telenors kantine i U2. Her ble jeg igjen plassert ved hovedbordet og fikk fore-

Oslo-pensjonistene kalte det julemøte, men jeg vil heller kalle det juleselskap med herrene i mørk dress og damene i finstasen. Til middagen, som var dyrestek med tilbehør, ble jeg plassert ved hovedbordet med kassereren som bordkavaler. På hver tallerken her lå det en liten konvolutt med navn på. Jeg åpnet konvolutten og inni lå det billetter til forfriskninger i disken. Vi var hundre personer tilstede med bl.a. tre representanter fra Tele og Data fra forskjellige avdelinger i Telenor.

Hver av dem holdt en liten tale og overakte en konvolutt med forhåpentligvis noe inni, som formannen sa da han takket etterpå. KTTL og Telenors's representanter sto også på gjestelisten, men uteble, jeg holdt på si, som vanlig. Forbundsformannen, som også var innbudt gjest, holdt en glimrende tale om generasjonskløften i dagens samfunn.

Etter multekremen var det kaffe med kransekake og dans til levende musikk. Dansen fikk

ningens æresmedlem til bords. Ved dette bordet var vi bare 8 personer, så jeg følte meg riktig stolt. Vi ble igjen servert dyrestek med tilbehør, men ingen dessert. Isteden, mens bordene ble ryddet, ble det servert kaffe med bløtkaker i massevis. Disse kakene fikk jeg en mistanke om var bakt av medlemmene selv, for de så veldig gode og hjemmebakte ut. Etterpå var det dans til levende musikk utført av en flink Telenor-ansatt.

Dagen før var jeg alene fra Drammen, men denne dagen var vi tre - formannen i Telepensjonistene Drammen, som også hadde fått innbydelse, jeg selv og dessuten Randi som var innbudt av Sentrale Enheters nestformann. De to sistnevnte er virkelig danseglade og gir seg ikke så lett "Vi må gå nå Randi hvis vi skal rekke kvart på elleve-toget", sa jeg

forts. side 10

forts. fra side 9

Ikke lite .....

første gang. "Ja, men det går et senere tog", fikk jeg til svar. Dette gjentok seg helt til siste tog og det ikke lenger var noen bønn. Vi var hjemme kl. to på natten. Men - jeg hadde det like hyggelig jeg sammen med to kolleger fra beredskapstjenesten som vi alle tre tjenestegjorde i da vi ble pensjonister. Og danse fikk jeg også, bl.a. med min syngende bordkavaler.

Et par dager senere ble jeg bedt med forbundsformannen til julemottakelse i Norsk Pensjonistforbund. Her ble vi mottatt av Einar Strand selv og vist inn i selve møterommet hvor mange ledere fra forskjellige forbund allerede var kommet. Vi ble servert kokende varm gløgg, kaffe, julekake og småkaker. Dessuten var det skåler med mandler, rosiner, frukt og småsjokolader, og også pepperkaker

hvis vi ville ha det. Strand holdt en fin tale som fikk en brå slutt da to representanter fra departementet kom. Talen, så langt, var interessant, og jeg håpet at Jørgensen brukte online på sin innvendige diskett til senere bruk for hans spesielle side tre i Telepensjonisten.

Som dere forstår, har dere en travel redaktør, og ikke lite nysgjerrig. Jeg vet ikke hva jeg egentlig hadde forventet meg - litt mere jul kanskje. Riktignok var det tett i tett med julestjerner i vinduene, men ikke noe glitter og heller ikke noe juletre. Bortsett fra dyresteken og gløggen, foregikk alt egentlig slik alle pensjonistforeninger arrangerer sine juleselskaper, men med unntak av NPF som innbød til gløggsammenkomst kl. 12 om formiddagen. Kanskje nettopp det kunne være en ide for flere? Mye billigere vil det hvertfall bli, selv om medlemmene betaler en god egenandel selv.

Liv

Slik har vi det i . . . . Namsos

3. oktober "busset" 25 glade telepensjonister til Haldis Nygårds hytte ved Fjellvollvatnet på Namdalseid. Det regnet både dagen før og etter, men godtfolk har godt vær! Sola skinte, vatnet var speilblankt og trær og lyng hadde pyntet seg med høstfarger i anledning dagen. Herlig! Men myra var blaut og flere måtte låne støvler for å komme seg over. På tilbaketuren ble det mye moro når 20 par støvler skulle finne rette eier. Kanskje noen enda har en av hver sort eller to venstrestøvler. Var det ikke populært med "støveldans" for et par år siden? Nok om det. På hytta stod Haldis Brørs og tok imot oss med duftende tomatsuppe og brød. Det smakte godt og alle var i storform. Gamle telehistorier ble fortalt, og det var ikke langt imellom latterbrølene. Senere tok vi turer langs stranden, koset oss foran hytta, pratet og fotograferte. Ved kaffebordet ble vertinnene overrakt tulipanløker (så vi blir husket til våren) og takkens ord. Så gikk "støvel-dansen" tilbake til bussen, og alle var enige om ----- som vi skrev i skolestilen.

Takk til to Haldisser!

Vinteren prikket meg
med isnåler idag.
Strøk meg med kolde drag.
Rim på bakken -
blomstene hang med hodet.
Kong Vinter har meldt
sin ankomst!

Rynker er som kart,
du kan lese sorg og glede.
Smilerynker - rynker med sorg,
gråte kan du av begge deler - - -

Hilsen Mary i Namsos

Landsmøtet 1997

Forbundskontoret er nå i gang med å forberede landsmøtet / 1997 som vil bli avviklet på Ustedalen Høyfjellshotell, Geilo, 26-28. mai 1997.

Landsmøtet er forbundets høyeste myndighet og holdes annet hvert år. Ifølge vedtektene skal foreningene velge representanter i forhold til medlemstallet med en representant for hvert påbegynte 50. medlem. Foreningene skal senest 6 uker før landsmøtet holdes, sende landsstyret fortegnelse over de valgte representanter med vararepresentanter.

Forbundskontoret har i eget brev til styret i alle lokalforeningene orientert om de nærmere detaljer og om hvordan foreningene skal forholde seg.

De viktigste saker som landsmøtet skal behandle er:

- beretning og regnskap for foregående landsmøteperiode,
- budsjettforslag for kommende landsmøteperiode,
- forslag fra foreningene,
- forslag om endring av vedtektene,
- fastsetting av kontingent til forbundet,
- fastsetting av fordelingsnøkkel for velferdsmidler,
- valg av styremedlemmer / varamedlemmer til landsstyret, revisorer og valgkomite.

Forbundskontoret har bedt styrene i foreningene om å sende inn eventuelle forslag som ønskes behandlet på landsmøtet, til forbundskontoret innen 25. mars d.å.

Videre har vi bedt foreningene om å sende, innen samme frist, oversikt over sine valgte representanter til Landsmøtet.

Foreningene må selv betale reise og opphold for sine representanter. Reiseutgiftene blir fastsatt etter reisefordelingsprinsippet, d.v.s. det betales likt for alle representanter. En reisefordelingskomite vil foreta fordeling av utgiftene på den enkelte forening. Forbundet yter ikke diettgodtgjørelse til representantene under reisene.

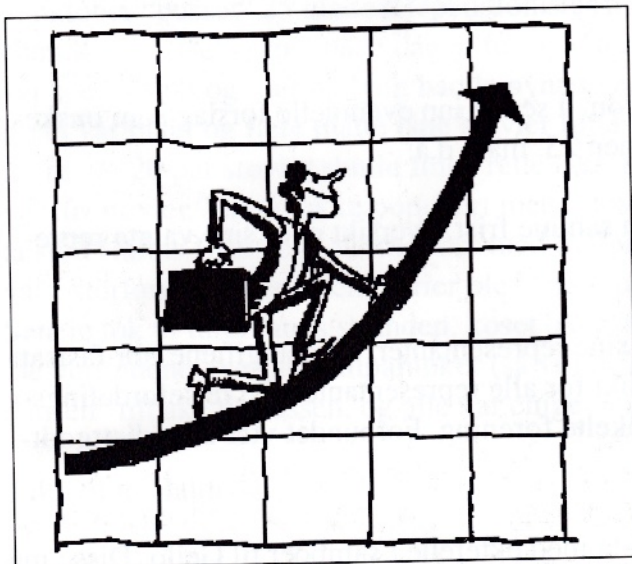
For de valgte representanter er det anledning til å ta med ektefelle / samboer til Geilo. Disse må i tilfelle selv betale reise- og oppholdsutgifter, men bestillingene bør gå via forbundskontoret.

Vi ønsker vel møtt!

Forbundskontoret

Det går opp og ned her i livet, sa elevatorføreren

Og det kan man trygt kalle en ekspertuttalelse. Likevel kan det nok finnes dem som protesterer: De unge, fremadstormende, enerne. For dem går det bare oppover. Hver eneste ny dag er en utfordring som de er sikre på å mestre, hver ny eksamen er en seier, og hver ny ansettelse er et nytt skritt oppover i karrierestigen. Det er som Odd Børretsen sier det: "Noen ganger er det ålreit -" Men de vil likevel gjøre klokt i å minnes det gamle visdomsordet, at intet tre kan vokse inn i himmelen. Og før eller siden - helst lenge før de selv vil ha trodd det - må de stanse opp, se seg om, og innse: Nå er toppen nådd. Herfra kan det gå bare en vei: Nedover. Første del av veien kan skrå så langsomt nedover at det knapt er mulig å merke det; enkelte steder kan det til og med være små oppoverbakker. Men til slutt kommer man dit hvor veien skråner raskere nedover, og så en dag står man på bunnen - som pensjonist.

Men det er ingen grunn til å miste motet. Det er slett ikke så ille nå lenger. Det er lenge siden år 1904, da enken etter Haugesund Telegrafstations første bestyrer fikk utbetalt hele kr. 250,- i pensjon for året. Riktignok fins det ennå et begrep som heter minstepen-

sjonist - men selv de får vel sånn omtrent nok til det daglige brød - og kanskje av og til litt pålegg. (Et lite sidesprang: Det var kontoristen som gledesstrålende kom ut fra sjefens kontor med en stor ost under armen, og sa til kollegene: Se, jeg har fått pålegg!) Men minstepensjonister er det jo heller ikke så mange av blant oss som har vært ansatt i Staten. Tvert imot er vi jo, etter hva myndighetene har oppdaget, rike nok til å være interessante skatteobjekter. Takket være forsiktighet gjennom en lang yrkeskarriere kan vi nå glede oss over å ha penger på bok, eget hus, hytte, bil, båt eller andre formueegjenstander som Staten med glede vil dele med oss. I de siste årene har Staten forresten klart å gjøre en del av oss enda rikere: Huseiere har blitt utsatt for den genistreken at eiendommene deres årlig har fått tillegg med 10 prosent på skattetaksten. Selv får de riktignok ikke så svært stor glede av formuesveksten, men Staten kan gni seg i hendene og innkassere høyere eiendomsskatt. Joda, det er sannelig dyrt å være rik.

Men heldigvis er det i landet vårt ennå nok av gratisgleder: Skinnende sol over gnistrende hvite vidder, og over lekende småbølger om sommeren. Uberørt natur i store mengder - og har man så familie, venner og så pass bra helse at man kan glede seg over dette, så kan livet være vel verd å leve.

Og for så å komme tilbake til elevatorer: Forhåpentligvis er det noen som ikke har hørt den gamle molbohistorein om mannen som ikke hadde sett noe slikt før, men som nå var kommet inn i et hus der det fantes en slik innretning, akkurat i det en gammel, krokrygget og rynket dame gikk inn i den og lukket døren etter seg.

forts. neste side

forts. fra side 12

Det går opp og ned .....

Ikke lenge etter gikk døren opp på ny, og en blomstrende, søt ung dame kom ut. Den gamle molboen glodde som om øynene ville springe ut av hodet på ham, men samlet seg så til en tanke: "Neste gang jeg kommer hit, skal jeg ha kona med!"

Om han ikke var så veldig klok, var han iallfall optimist, og det bør man være - det beviser følgende historie: Det var to frosker som uvisst av hvilken grunn havnet oppi et stort spann med fløte, der kantene var så høye at det var uråd å komme ut. Den ene frosken var pessimist, og sa til seg selv: "Dette kan aldri gå godt!", sank til bunns i karet og druknet.

Men den andre frosken var optimist, og mente: "Å, dette skal nok gå!" Trøstig begynte den å svømme. De kraftige bevegelsene førte snart til at fløten ble kjernet - og da det omsider kom folk til og hjalp den ut, satt den velberget på en stor smørklump.

Da dette ble skrevet, hadde et nytt år nettopp ramlet i hodet på oss, men når det leses, er nok året blitt for gammelt til at leserne kan bli ønsket til lykke med et godt nytt år. Det vil jeg altså ikke gjøre. I stedet uttrykker jeg ønsket om at vi alle må få oppleve ennå en fin sommer!

Lars Johansen.

Telepensjonistane i Sogn og Fjordane på tur - på «nye» vegar i eige fylke

Ein solrik augustmorgon i år starta bussen frå Firda Billag i Førde med forventningsfulle telepensjonistar på to-dagars tur til Sogn. Naturfagre Jølster var første etappe med stopp på Skei der telepensjonistar frå Nordfjord slutta seg til laget.

Den mektige naturen frå Skei innover Kjøsnesfjorden mot Fjærlandstunellen gav

oss eit bevis på at det er eit vakkert og storslege land vi har. Vi susa gjennom den lange tunellen som fører inn til den grøderike Fjærlandsbygda, omkransa av stupbratte fjell og kvite brear. Den nye, fine bussen susa vidare gjennom bygda og opp mot høgda og nye tunellar. Ein utsikts plass mellom to tunellar ga oss eit fint utsyn over fjorden og grøne bøar langt langt under oss.

Vel ute møtte vi Sogndalsdalen med stølar og hyttegrender og store gardar. Vi hadde god fart på dei fine vegane, og praten gjekk livleg mellom gode kollegaer. Det blei ikkje stopp i Sogndal, for vi hadde fast avtale om lunsj i Lærdal. Det var med spenning vi tok til på den aller nyaste vegstrekninga i fylket -

forts. side 14

forts. fra side 13

Telepensjonistene i Sogn .....

vegtrasseen Manheller - Fodnes som merkbart kortar både fergetider og veglengde. Både tunnelane og vegane var imponerande, og vi viste mest ikkje av tida før vi var midt i Lærdal sentrum. Her venta det oss lunsj på hotellet saman med telepensjonist Bosheim og kona. Frå hotellet bar det rett over vegen til det store Vill-lakssenteret som var opna av kong Harald tidlegare på sommaren. Denne omvisninga var ei stor og interessant oppleving for oss alle.

Vel tilbake til bussen gjekk turen til Øvre Årdal der vi fekk omvisning på det store fabrikkområdet. Etterpå var vi gjester hos telepensjonist Astrid Takle Øren og mannen i den koselege heimen deira i sentrum i Øvre Årdal. Ein liten busstur rundt i fabrikkområdet og i sentrum viste at Årdalsamfunnet har lagt ned eit stort og omfattande arbeid på miljørada. Hagane var eit vell av blomar og fjellsidene grønne - forureining var ikkje å sjå nokon stad. Vi overnatta på Klingenberg hotell, og hadde ein koseleg kveld med festmiddag og sosialt samvær.

Tidleg neste morgon gjekk turen opp fjellvegen frå Øvre Årdal til Turtagrø på Sogneljellet.

Det var litt av ei oppleving med buss i krappe svingar opp stupbratte fjellet. Knokane kvitna der vi heldt oss fast i stolryggen framfor oss, her var det tryggast å ikkje sjå ut og ned. Alt gjekk bra, men så hadde vi norgesmeistaren i busskøyning som sjåfør! Vel over fjellet og nede i Skjolden, gjekk vegen vidare utover langs fjorden (ny veg for oss) til Urnes stavkyrkje. Dette er den eldste stavkyrkja i landet - flott plassert høgt over Årnesbygda med utsyn over den praktfulle Sognefjorden. Med ei lita ferge kryssa vi Sognefjorden til Solvorn til det gamle Valaker hotell til lunsj og til omvisning i kunstgalleriet som er innreia i den gamle fjøsen på garden. Alt dette - den fleire hundreår gamle kyrkja, det gamle hotellet og galleriet ga oss ei spesiell oppleving - som å vere tilbake i ein heilt annan tidsepoke. Frå Solvorn gjekk turen tilbake gjennom Sogndal og til Fjærland der det no blei stopp på Bremuseet. Dette blei og ei stor og interessant oppleving for dei som ikkje hadde vore der før.

Godveret fylgde oss på turen heilt til vi kom til Jølstervatnet - då møtte vi regnet. Blide og trøyte og nøgde skildest vi etter to opplevingsrike dagar i godt lag med gode kollegaer.

Hjarteleg takk til ein god leiar som hadde førebudd alt så godt! !

KTTL-bladet nr. 4/96

Sin egen sjef!

-En pensjonist,- en pensjonist - det no'n folk med godt humør! Ja slik kan en gjerne omskrive en gammel tursang til dagens pensjonister som forøvrig bare blir yngre og yngre.

De fleste blir pensjonist med litt blandede følelser. Den siste dagen på jobb er ikke alltid like lett, om en får aldri så mye blomster og gode ord.

En tar steget inn i noe nytt og ukjent. Det er livets siste etappe en nå går. Skoler og karriere og mange år med travel jobbing er tilbakelagt - nå flater det hele ut.

Nå skal vi selv styre vår skute. Ikke lenger bli styrt av stemplingsur, tidsfrister, telefoner eller kunder. Vi er vår egen sjef!

Å gå på jobb er kjekt, selv om det i dagens samfunn kan bli vel tøft for mange. For de som lengter etter pensjonsalderen, vit da at det er noe som kommer til de fleste. Med pensjonsalderen kommer også årene, og en her behov for å ta det litt mer med ro. Vil en ha det travelt, kan en det også - men vi bestemmer det selv!

forts. side 15

Info:

SKAL DU FLYTTE ELLER HAR DU NYLIG FLYTTET?

For hver ny utsending av Telepensjonisten får vi noen blader i retur. I noen tilfeller gjelder dette medlemmer som er gått bort, men oftest gjelder det medlemmer som er flyttet til ny adresse.

Da vi gjerne vil at bladet vårt kommer frem til alle medlemmene, ber vi deg snarest sende melding om flytting til Telepensjonistenes Landsforbund for retting i medlemsregisteret.

Red.

Forbundskontoret har flyttet.

Postadressen er den samme som før:

**Telepensjonistenes Landsforbund
Postboks 6701 St. Olavs plass
0130 Oslo.**

Besøksadresse er nå:

**Universitetsgt 2, rom 140.
Telefon: 22 77 87 12**

NY TELEPENSJONISTFORENING.

Telepensjonisten hilser og ønsker velkommen til nystiftet forening i Sandefjord. De startet med 38 medlemmer som valgte Sivert Svanes til leder.

Vi ønsker lykke til med det videre arbeid.

Red.

---

forts. fra side 14

Sin egen sjef!

Savnet av kollegaer det kjenner de fleste, men da har vi pensjonistforeninger, og der er det mange som møter opp.

I Stavanger har vi en fin aktiv forening. Lederen er et godt kjent KTTL-navn Åsta Vagle. Foreningen består så langt bare av KTTLere. Jeg har forøvrig merket meg at det er bemerkelsesverdig mange KTTLere som er aktive i styre og stell på landsbasis. Det er flott !

Vår forening her i Stavanger har 130 medlemmer, og minst halvparten møter på foreningens arrangementer som finner sted den siste mandagen i måneden. Vi har et interessant tema på dagsorden hver gang, og det er ikke fritt for at praten går livlig både om nåtid

og den tiden som her vært.

Foreningen arrangerer også turer både vår og høst. Foruten julebord har vi også hver vår mannequinoppvisning, hvor noen av foreningens damer viser fram klær. Mennene sier at de også liker disse kveldene og gleder seg over alt det fine de får se !

Dette var bare et lite innblikk i pensjonistenes verden. Dere som er yrkesaktive i dag bør nyte den tiden dere har, men vit også at det finnes et «liv» etter dette. Gled dere til å bli fremtidige medlemmer av pensjonistforeningen.

Til dere som er pensjonister i dag, men som ikke er med i pensjonistforeningen; ta dere en tur og vi garanterer at dere får en hyggelig kveld.

Arlin Meling, Stavanger

MELD DEG INN I DITT HJEMSTEDS TELEPENSJONISTFORENING

Her møter du venner og kolleger og oppfrisker gamle minne.

Arendal:	Chr. F. Corneliussen, Kirkevn. 32, 4800 ARENDAL	37 01 56 37
Bergen:	Odd Wallem, Nordre Skogvei 46, 5037 SOLHEIMSVIK	55 29 62 35
Drammen:	Bjørn Ivar Eidsvig, Heggevn. 13, 3043 DRAMMEN	32 81 14 60
Gjøvik:	Gunnar Arentsen, Hans Mustadsgt. 19G, 2800 GJØVIK	61 17 19 37
Glåmdal:	Anne-Lise Jogerud, Frøyasveg 12, 2200 KONGSVINGER	62 81 59 61
Hamar:	Jon Kroken, Seierstedvn. 6, 2322 RIDABU	62 52 42 50
Haugesund:	Marthe J. Pedersen, Kirkegt. 165, 5500 HAUGESUND	52 71 52 20
Helgeland:	Else Svendsen, Halsmovn. 15, 8650 MOSJØEN	75 17 81 89
Kristiansand:	Agnete Lindeberg, Hanneviktoppen 37, 4629 KRISTIANSAND	38 03 19 27
Kristiansund:	Lisbeth Greger, Banavn, 7B, 6500 KRISTIANSUND	71 67 28 81
Larvik:	Rolf Sjørdahl, Orreveien 7, 3258 LARVIK	33 18 31 34
Levanger:	Berit Strugstad, Bakkeveien 12, 76 LEVANGER	74 08 12 15
Lillehammer:	Edmund Ekeland, Hammersengvn.s 53, 2600 LILLEHAMMER	61 25 92 88
Lofoten:	Sverre Myrstad, Lillevollveien 58, 8370 LEKNES	76 08 23 51
Molde:	Judith Kleppen, Dørumsgt. 47, 6400 MOLDE	71 25 25 15
Namsos:	Mary Solvik, Dr. Hummelsvei 6, 7800 NAMSOS	74 27 31 07
Nord-Østerdal:	Klaus Lillevold, Hesteskoen 2B, 2500 TYNSET	62 48 11 51
Ofoten og Sør-Troms:	Lone Pedersen, Eineberggt. 21E, 9400 HARSTAD	77 06 01 82
Oslo:	Arne Kristensen, Larsbråtvn. 1, 0674 OSLO	22 32 30 12
Ringrike:	Edith Pedersen, Gøtzschesgt. 5, 3500 HØNEFOSS	32 12 86 60
Salten:	Roald Pettersen, Fredensborgvn. 114, 8003 BODØ	75 52 14 92
Sandefjord:	Sivert Svanes, Venusvei 9, 3226 SANDEFJORD	33 47 57 25
Sentrale enheter:	Arne Tofte, Per Morksv. 18, 2000 LILLESTRØM	63 83 89 23
Skien:	Olav Hantveit, Falkumsjordet 22, SKIEN	35 52 26 78
Sogn og Fjordane:	Jenny Riise, Bakkebøvn. 6, 6800 FØRDE	57 82 11 25
Stavanger:	Aasta Vagle, Syftesokvn. 13, 4046 HAFRSFJORD	51 59 04 94
Steinkjer:	Einar Henriksen, Postboks 1094, 7701 STEINKJER	74 16 95 97
Tromsø:	Leikny Nilsen, Strandskillet 3, 9008 TROMSØ	77 61 32 12
Trondheim:	Marit Woll, Birkebeinervn. 5, 7031 TRONDHEIM	73 93 92 62
Tønsberg:	Tor Andreassen, Tandstadvn. 22, 3140 BORGHEIM	33 38 67 75
Valdres:	Astri Jodalen, Øvreveien 33, 2900 FAGERNES	61 36 00 59
Østfold:	Ivar Weum, 1580 RYGGE	69 26 02 70
Ålesund:	Harald Eingang, Einarvikgt. 5., 6002 ÅLESUND	70 13 71 01